

Joan Esculies rep el premi Gaziel de mans de Ricardo Rodrigo, president d'RBA, i Javier Godó

Joan Esculies exhibeix el vigor del llegat vital d'Ernest Lluch

► El lliurament del premi Gaziel va aplegar mig miler de persones

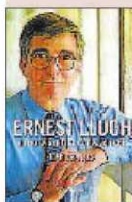
Crònica

Toni Mata i Riu BARCELONA

Joan Esculies ha posat per escrit el recorregut vital d'algunes figures rellevants de la vida política del país durant el segle XX com Josep Andreu Abelló, Joan Solé i Pla, Josep Fontbernat, Josep Tarradellas, Pau Casals i Enric Prat de la Riba. Mai abans, però, havia temut arribar a les últimes trenta pàgines dels nombrosos llibres que ha signat com li va passar amb la biografia d'Ernest Lluch, obra que va mereixer el premi Gaziel de memòries. «Era una qüestió física», va confessar el manresà: «No volia arribar a l'any 2000», data en què, com és sabut, ETA va assassinar l'exministre socialista al pàrquing del seu domicili particular al barri de les Corts de Barcelona.

Davant de més de mig miler de persones, el manresà va rebre dimecres al vespre el guardó que

EL LLIBRE

ERNEST LLUCH.
BIOGRAFIA
D'UN INTEL·LECTUAL
AGITADOR

AUTOR
Joan Esculies

LA MAGRANA. 24 EUROS. 448 PÀGINES

organitzen la Fundació Conde de Barcelona i RBA. En l'acte celebrat a l'auditori de l'editorial, en el setè pis d'un gratacel amb unes vistes excel·lents sobre el Poblenou barceloní, Esculies va repassar la trajectòria de Lluch en conversa amb la periodista i professora Milagros Pérez Oliva. La xerrada va destacar la vitalitat i l'entusiasme que van guiar la trajectòria del biografat, però també «l'angoixa amb què va viure el seu darrer mig any, sabent que era a la llista negra d'ETA».

La celebració del premi Gaziel va congreguar personalitats polítiques com Jordi Pujol, Xavier Trias, Miquel Iceta, Santi Vila,

Pere Navarro i Joan Majó, que alhora és el president de la Fundació Ernest Lluch. «Hem d'aprofitar el seu llegat», va dir aquest darrer, «per analitzar els problemes que tenim plantejats avui en dia i proposar solucions amb el mètode que ell proposava: el diàleg».

Esculies, per la seva part, va definir Lluch com «una figura polièdrica i polifacètica, un intel·lectual agitador, una persona curiosa que sempre volia anar més enllà, un ciutadà en el sentit ple del terme, a qui li agradava dialogar amb fonament». Malgrat el tràgic final que un criminal li va deparar, el llegat de Lluch es manté dempeus en una societat convulsa.

Després de la xerrada i de la projecció d'un audiovisual amb diverses intervencions d'Ernest Lluch, una figura que va saber fer servir les tribunes mediàtiques per apropar-se a la gent, va arribar l'hora distesa amb un còctel en el qual no va faltar ni el conegut xef Nando Jubany, fill de Monistrol de Calders, cuinant petites i delicioses hamburgueses en directe.